

Piszke, 1929. február 20. – Tata, 1993. június 3.

Apja gyári munkás volt a lábatlani cementgyárban. Két polgári osztályt végzett, tizennégy éves korában segédmunkás lett apja munkahelyén, majd kitanulta a kőműves szakmát. 1947-ben lett tagja az építőmunkások szakszervezetének, 1948-ban belépett a Magyar Dolgozók Pártjába. 1949-ben munkahelyén, a Lábatlani Cement- és Mészműben üzemi párttitkárnak választották, a következő évben az MDP tatabányai pártbizottságán agitációs és propaganda titkár lett; egy éves pártfőiskolát végzett. 1952-től a Komárom megyei pártbizottságon agitációs-és propaganda osztályvezető volt, 1954-től másodtitkár, majd 1956 után az MSZMP Komárom megyei titkára. Közgazdasági technikumot végzett, 1958-tól három évig az SZKP moszkvai pártfőiskola hallgatója volt. 1966. június 8. és 1975. július 4. között volt az MSZMP Komárom megyei pártbizottság első titkára; 1966. december 3. és 1988. május 22. között az MSZMP Központi Bizottsága tagja volt. 1975. július 4-én nevezték ki a Minisztertanács elnökhelyettesévé; megbízatása alól 1978. április 22-én mentették fel, mert az MSZMP KB gazdaságpolitikáért felelős titkára lett; egyúttal az MSZMP KB Gazdaságpolitikai Bizottsága elnöke, 1980-tól a Közgazdasági Munkaközösség vezetője és 1985-től a Szövetkezetpolitikai Munkaközössége elnöke is volt 1987-ig. 1980. március 27. és 1988. május 22. között az MSZMP Politikai Bizottság tagja volt. A változások szükségességét felismerve képtelen volt a gazdasági reformokat irányítani; KB-titkári tisztéből való felmentése után 1987. június 25-én az MSZMP Budapesti Pártbizottság első titkára lett. Az 1988. májusi országos pártkonferencia után, 1988. június 9-én kérte nyugdíjazását. 1980. június 8-ától 1988. június 29-iki lemondásáig országgyűlési képviselő volt; előbb Komárom megye 1. számú egyéni választókerületében, majd 1985. június 8-án a HNF országos listán jutott képviselői mandátumhoz.